

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας)

Γνωστοποιῶ εἰς τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Ἐρμούπολεως, ὅτι ἡ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κυκλοφοροῦσα φήμη περὶ διαλύσεως δῆθεν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἐκπαιδευτηρίου εἶναι ψευδестаτή.

I. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.

Α'.

Κεντρικὴν σχολεῖον ἀρρένων. — Αἱ ἐξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ τούτου σχολείου ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ κατωτέρου συνδιδασκτικοῦ τμήματος, τοῦ διευθυνομένου παρὰ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Κονιδάρη, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου κ. Μαγκάκη, καθ' ἃ ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ του ἐδήλωσεν, παραχωρήσαντος τῷ β'. βοηθῷ αὐτοῦ Κονιδάρη νὰ ἐξετάσῃ τοὺς παρ' αὐτοῦ διδασκέντας κατὰ τὴν νέαν μέθοδον μαθητᾶς, ἐφ' ὅσον ἔδει τὸ ἀκροατήριον, ὅπερ συνήθως μόνον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐξετάσεων ἀθρόον πάντοτε συνέρχεται, νὰ πεισθῇ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τῶν ἐκ τῆς νέας μεθόδου προκυψάντων τῆ παιδευομένη μικρᾷ νεότητι ὠφελειῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παλαιὰν ἢ Κοκῶνειον μέθοδον. Τῆς ἐξετάσεως τοῦ τμήματος τούτου προετάχθη λόγος, ἐπιτροχάδην παρὰ τοῦ κ. Κονιδάρη ἀπαγγελλθεὶς, καλλιπεῖς καὶ ἐπιτετηδευμένος τὴν φράσιν, πείθων δὲ τὸν προσεκτικὸν ἀκροατὴν, ὅτι τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο ἦν ὑποβολιμαῖον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου, μαθηταὶ τινες προσῆλθον εἰς ἀνάγνωσιν ἐκ βιβλίου ἐν ᾧ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐγυμνά-

σθησαν ἀναγινώσκοντες, ὅπερ ἦτο παράφρασις τῆς Ἰλιάδος. Ἡ ἀνάγνωσις ἦτο καθαρὰ καὶ εὐσταθὴς, ἀσύνδετος μὲν, ἀλλὰ πείθουσα ὅτι ὁ παῖς, ἐκάστην λέξιν προφέρων, ἐγίνωσκε τὴν σημασίαν αὐτῆς ἀκριβῶς, τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον συνθετικὸν αὐτῆς μέρος, τὴν σημασίαν τῶν προθέσεων καὶ τῶν λοιπῶν μορίων, ὅπερ ἐνεφανεν ἐν σπουδαίῳ πλεονέκτημα τῆς μεθόδου συγκρινομένης πρὸς τὴν παλαιὰν, ὅπερ οὐδαμῶς δυσχερὲς πρὸς μίμησιν καὶ ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ σχολεῖα, καὶ μάλιστα διὰ διευθυντᾶς, φιλοτίμους καὶ ἱκανῶς ἀνεπτυγμένους τὴν διάνοιαν, οἷοι οἱ κ. κ. Μαγκάκης, Σαρρῆς καὶ Κουκουλάς. Ἐπίσης ἀξιωματικὸν εἶνε καὶ τὸ θάρρος τῶν παιδῶν πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδεῶν, καὶ τὴν δι' ἰδίων κρίσεων ἐκθεσιν τοῦ νοήματος. Ὡς πρὸς τοὺς διαλόγους τοὺς μεταξὺ τῶν μικρῶν παιδῶν γενομένους ἀπὸ μνήμης, οὐδεμίαν εὐρομεν τὴν διαφορὰν πρὸς τὰ διαλογικὰ μέρη τὰ ἀπαγγελλθέντα παρὰ τῶν μαθητῶν τῶν ἄλλων δημοτικῶν σχολείων. — Ἡ γραφὴ ἦν ὅλως ἡμελημένη ἐν τῷ ἀ. δημοτικῷ σχολεῖῳ, οἱ μαθηταὶ καὶ κακῶς ἔγραφον καὶ τοὺς κοινοτέρους τοῦ τονισμοῦ τῶν λέξεων κανόνας ἠγνόουν. Ἀσυγκρίτῳ δὲ τῷ λόγῳ ὑπερέτερον ὡς πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῶν ἄλλων δημοτικῶν σχολείων. — Ἡ ἀριθμητικὴ ὡς ἐδιδάχθη τοῖς παισὶ ἦτο ἀρκούντως μεθοδική. Μεγάλα καὶ θαυμαστά δὲν ἐπέδειξαν κατὰ ταύτην οἱ παῖδες ἀλματα ἀπέδειξαν ὅμως ὅτι τὰ τέσσαρα πύθη ἐδιδάχθησαν καλῶς, καὶ πρακτικὰ τινὰ προβλήματα ἀπὸ μνήμης ἔλυσαν. Σημεῖον ὅτι ὁ νοῦς καὶ οὐχὶ ἡ μνήμη ἐλειτούργει κατὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν. — Ἡ Γεωγραφία ὡς ἐδιδάχθη τοῖς παισὶν ἔχει λίαν εὐμέθοδον τὸν τρόπον, διότι τὸ νὰ γινώσκωσιν οἱ μαθηταὶ τὴν τοπογραφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν διαφόρων ποταμῶν ἢ ὄρεων νὰ ὀρίζωσιν αὐτοὶ τὰ μέρη ἐπὶ τοῦ μόνου διὰ γραμμῶν ἐσχεδιασμένου ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος γεωγραφικοῦ χώρου, εἶνε ἀρκούντως εὐάρεστον. Τοῦτο μόνον παρατηρήθη ὑπὸ τινῶν ὅτι ὁ διδάξας δὲν εἶνε καλῶς ἐστοιχιωμένος περὶ τὰ γεωγραφικά. — Ὡς πρὸς τὴν ἱερὰν ἱστορίαν οὐδεμίαν εὐρομεν διαφορὰν κατὰ τὴν μέθοδον, διότι τὸ μάθημα τοῦτο πανταχοῦ διδάσκειται καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τῶν μαθητῶν δι' ἰδίων λέξεων. — Ἀντικείμενά τινα τῆς πειραματικῆς φυσικῆς καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἠθέλησε νὰ ἐξετάσῃ ὁ διδάσκαλος, ἀλλ' εἰς ταῦτα ἐναυάγησεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, καταπεσὼν, συγκατέστρεψε τὸν ἥρωα, ὃν μέχρι τινὸς ἐπιτυχῶς πῶς ὑπεκρίνετο. Ὅμοιον ναυάγιον ὑπέ-

στη ὁ ἐξετάζων ὅτε ἤθελαν νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἀναλύσῃ συντακτικῶς τὰ στοιχεῖα ἀνεπτυγμένων καὶ συνεπτυγμένων προτάσεων. Τὸ ὡς *poudre aux yeux* ἐπιδόρησιον τοῦτο ἦτο μία διακωμώδησις τῆς μεθόδου. — Συμπεραίνοντες, ἀνομολογοῦμεν ὅτι ἡ νέα μέθοδος ἤ μάλλον οἱ νέοι τρόποι τῆς διδασκαλίας, ἐν πολλοῖς πλεονεκτοῦσι τῶν τῆς παλαιᾶς μεθόδου, ἐὰν δὲ οἱ νέοι διδάσκαλοι ἦσαν καλῶς ἐστοιχισμένοι περὶ τὰ δεδιδαγμένα αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκαλείῳ, ἢ διαφορὰ ἤθελεν ἴσως γείνη καταφανεστέρα. Οἱ τρόποι οὗτοι τῆς διδασκαλίας εὐκόλως ἐν ὀλίγοις μαθήμασι παρ' εἰδημόνων διδασκόμενοι εἰς τοὺς τῆς παλαιᾶς μεθόδου διδασκάλους, ὧν πολλοὶ καὶ γνώσεων, καὶ πείρας, καὶ φιλοτιμίας πλήρεις εἶνε, δύνανται νὰ ἀποδείξωσι τούτους τε καὶ τὴν νέαν μέθοδον ἀρίστους διδασκάλους τῶν παιδῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοιούτου τινὸς τρόπου ἀποφασισάσης νὰ διδάξῃ τοὺς δημοδιδασκάλους τοῦ Κράτους τὰ μυστήρια ταῦτα τῆς νέας μεθόδου καὶ νὰ υποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς ἐξετάσεις. Διότι οὕτως οἱ μὲν νοήμονες αὐτῶν ἀμέσως θὰ ἀποβῶσι, μελετῶντες, δεξιώτατοι πρὸς τὸ νέον σύστημα διδάσκαλοι, οἱ δὲ ἀφνεῖς καὶ ἀδόκιμοι θὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς χορείας τῶν δημοδιδασκάλων. Πρὶν ἢ περάνωμεν τὴν περὶ τοῦ ἀ. δημοτικῶν σχολείων ἐκθεσιν ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ κ. διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἔδει νὰ περιμενῇ τοιαύτην οὐριοδρομίαν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν νέων διδασκαλιστῶν, οἶαν τὸ πλοῖον καὶ τὸ πλήρωμα ἐκεῖνο, τὸ ὑπὸ Κυβερνήτην ἀλλόγλωσσον ὑπηρετοῦν. Ἄλλως δὲ ὅταν ἐν ἐκπαιδευτήριον μετασχηματίζεται κατὰ νέαν μέθοδον, πρέπει καὶ τὸν διευθυντὴν νὰ ἔχῃ τοιοῦτον, ὅπως εὐθυπορήσῃ καὶ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα τοῖς λοιποῖς διδασκάλους. Καὶ εἰς τὸν κ. Κονιδάρην δὲ, νεῦν ἄλλως χαριέστατον, ὡς πρωτόπειρον καὶ ὑποσχόμενον νὰ εὐδοκίμησῃ διὰ τοῦ χρόνου εἰς τὸ ἔργον του, ἠθέλωμεν συστήσῃ νὰ ἀποφεύγῃ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν αὐτοῦ τὰς χυδαίας φράσεις, τὴν καλλιπέειαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θηρεύων, τοὺς μορφασμοὺς καὶ τὰς σκηνικὰς κινήσεις. Εἶνε τῷ ὄντι λυπηρὸν νὰ μὴ λάθῃ μέρος εἰς τὰς ἐξετάσεις ὁ πρωτοβάθμιος κ. Γεωργίου, ὅς ἀπὸ πολλοῦ ἀσθενεῖ, διότι ἴσως ἠθέλωμεν ἀποχωρήσῃ τοῦ κεντρικοῦ δημοτικῶν σχολείου, κρείττονας ἰδέας περὶ τῆς στοιχίσεως τῶν διδασκόντων καὶ τῆς νέας μεθόδου ἀποκομιζόμενοι.

(Ἐπεταί συνέχεια).

Νεκρολογία.

Βαρυαλγὴς καὶ πικροτάτῃ πρὸ μικροῦ ἀφικετό μοι ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ μοι φίλου καὶ ἐπὶ τετραετίαν προϊσταμένου ἐν τῷ τῆς Χίου Γυμνασίῳ Γεωργίου Σουρίας. Γνωρίζας καλῶς ἐκ τοῦ σύνεγγυ; ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὸν ἄνδρα, τοῦτον ἐθαύμασα διὰ τε τὴν πρὸς τὰ θεῖα εὐσέβειαν καὶ διὰ τὰς εὐρείας αὐτοῦ γνώσεις, διὰ τοῦτο καὶ θρηνῶ ἐπὶ τῇ ἀώρῳ ἀπώλειᾳ τοιαύτης ὑπάρξεως, μετ' ἐμοῦ δὲ πέποιθα ὅτι βαθέως θρηνοῦσιν οὐ μόνον πάντες οἱ φίλοι καὶ γνώριμοι αὐτοῦ, πολυπληθεῖς ὄντες, ἀλλὰ καὶ οἱ πόρρωθεν τὴν φήμην ἐκείνου ἀκούοντες, διότι ὁ ἀνὴρ ἦτο ἄξιος τοῦ σεβασμοῦ καὶ βαθυτάτης ὑποτίψεως παντός Ἑλλήνου, ὡς ὑπηρετήσας μεγάλως τῇ καθόλου πατρίδι καὶ τελευταῖον τῇ Χίῳ διὰ τῆς μεταλαμπαδεύσεως τῶν ἑαυτοῦ φώτων εἰς τὰς εὐμαλάκτους τῶν Ἑλληνοπαιδῶν διανοίας. Δικαίως ἦ τε καθόλου πατὴρ καὶ ἰδίᾳ ἡ Χίος θρηνεῖ ἀπαρηγορήτως ἐπὶ τῇ σπουδαιοτάτῃ ἀπώλειᾳ ἐκάστη τοιαύτη ἀτομικότης δια-

γραφομένη ἐκ τῆς δέλτου τῶν λογάδων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀνδρῶν, καταλείπει τούτῳ μέγα τραῦμα καὶ δυσπλήρωτον κενόν. Καθάπερ δὲ ἡμέρῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν λειψάνων τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνος καὶ νέα γενεὰ διαδέχεται τοῦτον, τοιοῦτω τρόπῳ ὅσημέραι τὸ τάλαν ἡμέτερον ἔθνος ἀποβάλλει ἓνα πρὸς ἓνα τοῦ; λογίου; καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης πιστοῦ; ἀγωνιστᾶς; ἐφ' ᾧ καὶ πᾶσα εἰς Ἄδου ἀποστολὴ τοιούτων καιρίας τιτρώσκει τὸ ἔθνος, καὶ μεγίστην ἐπιφέρει τὴν συμφορὰν.

Ἐπέπρωτο οὖν τῇ ὑπὸ τῶν σεισμῶν προξενηθείσῃ τῇ ὠραία Χίῳ συμφορᾷ νὰ προστεθῇ καὶ ὁ ἄωρος τοῦ Γεωργίου Σουρίας θάνατος! Καὶ πῶς νὰ μὴ κλαίῃ ἡ τῆς Χίου νεότης ἀποβαλοῦσα ἤδη τὸν ἑαυτῆς ἐνθερμον πνευματικὸν τροφὸδότην; Πῶς νὰ μὴ λυπηθῆται ἡ κοινωρία στερηθεῖσα τοιούτου βαρυτίμου πολίτου; Πῶς νὰ μὴ θρηνώσιν οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι ἀποσπασθέντες τοιούτου πατρὸς, τοιούτου συμβούλου καὶ ἐπιστηθίου φίλου; Πᾶ; θρηῖνος, πᾶ; κοπετός, πᾶ; γός, ἐπιτρέπεται ἐν προκειμένῳ.

Ὁ Γεωργίου Σουρίας γεννηθεὶς ἐν χωρίῳ «Θολῷ ποτάμι» κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα τοῦ παρόντος αἰῶνος δὲν ἀνήκε μόνον τῇ Χίῳ, ἀλλὰ τῷ Πανελληνίῳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ προξενηθεῖσα λύπη ἦτο Πανελληνία. Ὁ βίος τοῦ ἀνδρὸς σχετίζεται ἀναποσπάστως μετὰ τῆς πρώτης πανωλεθρίας τῆς Χίου ἔτει 1822 γενομένης. Ὁ; παρὰ τοῦ ἰδίου ἡκουσα, ἠχημαλωτεύθη τότε ὡσπερ πλεῖστοι Χιόπαιδες ὑπὸ τῶν διαπορθησάτων τὴν ἀτυχῆ νῆσον, καὶ ἀπλήθῃ αἰχμαλώτως φερόμενος ἐπὶ καμήλου εἰς Μαγνησίαν μέχρι τῆς Δαμασκού, ὅθεν μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐξηγοράσθη ὑπὸ τινος ὁμογενοῦς ἐμποροῦ ἐκ Τεργέστης, ὅπου ἦνεγκεν αὐτόν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὰ ἐκεῖ ἐκπαιδευτήρια ἵνα σπουδάσῃ. Τότε δ' ἔτυχε συσπουδάζων καὶ ὁ ἀείμνητος τοῦ ἔθνους διδασκαλὸς καὶ τῆς Ἐκκλησίας συγγραφεὺς ἔγκριτος Κωνσταντῖνος ὁ Κοντογάνης, μετ' αὐτῶν συνῆψεν ἀδελφικὴν μέχρι τέλους φιλίαν.

Ὁ Γεωργίου προέκοπτε θαυμασίως εἰς τὰ γράμματα καὶ προαιωνίζετο ὡς νέος τις λαμπρὸς τοῦ ἔθνους ἀστὴρ· ἀλλ' ἐνῶ αἱ περιστάσεις μέχρι τούτου ἦσαν εὐνοϊκαὶ τῷ σπουδάζοντι Γεωργίῳ, αἴρνης πνιγηρὸς δι' αὐτόν πνέει ἄνεμος, ὅστις ἀνάρπαστον ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ προστάτην, τὸν σωτήρα καὶ εὐεργέτην, ὁ δ' ἀτυχὴς Γεωργίου μνέσκει πάντῃ ἔρκμος καὶ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ πάσης προστασίας. Τούτο δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀναγκάζει αὐτόν νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἀρτιἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα, καὶ τῷ ὄντι μεταβαίνει εἰς Νεῦπλιον, ἐκεῖθεν δὲ λαμβάνει τὸν διορισμόν του ὡς διδασκαλὸς τοῦ ἐν Πάρῳ Ἑλληνικοῦ σχολείου. Ἀγνωεῖται ἀκριβῶς ὁ ἐκεῖσε χρόνος τῆς διαμονῆς, γινώσκεται ὅμως ἡ θαυμασία πρόδος τῶν παρ' αὐτῷ μαθητευομένων, δι' ἃ καὶ κατόπιν διωρίσθη σχολάρχης ἐν Σύρῳ· ὁ διορισμὸς δὲ οὗτος ἦτο τοσοῦτον ἐπιτυχὴς, ὥστε ἐντὸς μικροῦ χρόνου προήχθη εἰς Γυμνασιάρχην Σύρου, ἔκτοτε δὲ διηύθυνε δεξιωτάτα τὸ Γυμνάσιον τοῦτο μέχρι τῆς μεταπολιτεύσεως, ὅτε μετετέθη εἰς Πειραιᾶ διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐτήρησε πιστὴν, ἢ εἶπεν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος Βασιλέα, τὸν ἀείμνηστον Ὁθωνα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης μεταβάς εἰς τὴν γενέτειραν γῆν, τὴν Χίον, ἀνέλαθεν ἐν μέσῳ πολλῶν ἀγῶνων καὶ περισπασμῶν ἀπέναντι σαθρῶν καὶ ἐώλων προλήψεων καὶ ὀπισθοδρομικῶν ἰδεῶν τὴν διεύθυνσιν τοῦ πατρίου Γυμνασίου, μέχρι τελευταίας τοῦ βίου στιγμῆς.

Ὅσπερ δὲ κρατῶν εἰς χειρὸς πολῦτιμον ἀδάμαντα ὀψωδῆποτε καὶ ἂν τοῦτον ἀναμίξῃς μετ' εὐτελῶν καὶ ποταπῶν λιθαρίων, πάντοτε βλέπεις τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐκείνου στιλπνότητα, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ μέγας πνευματικὸς ἀδάμας

Γεώργιος ἔλαμπεν ὅπουδήποτε καὶ ἠκτινοβόλοι· διεκρίθη ὡς Σχολάρχης, διεκρίθη καὶ ὡς Γυμνασιάρχης. Ἐγίνωσκε δὲ τὸ λόγιον, αὐτὸς ὁ τόπος τιμᾶ τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν τόπον. Ὁ γινώσκων νὰ ἐκπληροῖ τὸ ἐκτουτο καθήκον ἀρέσκειται ὅπουδήποτε καὶ ἂν ταχθῆ, βεβαίως, ὡς ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἀναδειχθήσεται ἡ ἀξία αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Γεώργιος Σουρία· τὸ ἴδιον ἐπιστάμενος καθήκον ἐξεπλήρου αὐτὸ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, καὶ πλήρους πεποισίσεως, ὅτι οὐκ εἰς μάτην κοπιᾷ, ὡς καὶ ἀπεδείχθη. Γυμνασιαρχῶντος ἐν Σύρῳ τοῦ Σουρία, ἡ Σύρος ἐκαυχᾶτο διὰ τὸ ἑαυτῆς Γυμνάσιον, ὅπερ ὡς ἐκ τούτου συγκατηριθμεῖτο μεταξὺ τῶν πρωτευόντων ἐν Ἑλλάδι. Γυμνασιαρχῶντος πάλιν τοῦ ἰδίου ἐν Χίῳ, τὸ Γυμνάσιον τῆς Χίου εὐθὺς ἀνέκυψεν ἐκ τῆς ἀσημότητος, ἐν ἧ εἶχε καταπέση ἕνεκεν ἴσως τῆς ὀλιγωρίας τῶν τὰ κοινὰ τότε διευθυνόντων, καὶ δικαίως ἔκτοτε καυχωμένη καὶ ἡ Χίος ἐπεδείκνυε τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὅτι κέκτηται πληρέστατον Γυμνάσιον, ὅμοιον τοῖς ἐν Ἑλλάδι, διακρινόμενον μεταξὺ τῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ μεταδίδον τὸν τῆς παιδείας πυρρὸν τῆ τε Χίῳ καὶ τοῖς περὶ τῆς Μικρασίας μέρεσιν.

Ἀλήθεια ἀκαταγώνιστος καὶ ἀναντίρρητος εἶνε αὕτη τρανῶς μαρτυρουμένη ὑπὸ τε τῆς ἐν Σύρῳ κοινωρίας καὶ τῆς ἐν Χίῳ. Βρωτήσατε τοὺς Χίους; ἀπὸ τίνος χρόνου ἤρξαντο ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ν' ἀναφαίνωνται ἐκεῖσε πολυάριθμοι πάσης ἐπιστήμης ὁπαδοί, τούτέστι θεολόγοι, φιλόλογοι, ἰατροί, δικηγόροι, καὶ μηχανικοί; καὶ θέλετε ἀκούσῃ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμνασίου ὁ Σουρίας; Ἐὰν δὲ πάλιν ἐρωτήσητε αὐτούς; ἀπὸ πότε ἡ κοινωρία ἤρξατο διανοητικῶς μᾶλλον ἀναπτυσσομένη, θέλετε ἀκούσῃ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν τοῦ Γυμνασίου διεύθυνσιν ὁ Σουρίας; Πολλάκις ἔτυχον ἰδὼν ἐρχομένους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς Χίους τε καὶ Σαμίου καὶ ἄλλους, ἄλλων μερῶν κατοικοῦς, τέως προβεβηκότας, ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρα τοῦ σεβαστοῦ αὐτῶν διδασκάλου. Οἶκας τῷ ὄντι ἐπιζήλου δόξης ἀπήλαυεν ὁ γεραιὸς Σουρίας βλέπων τὰ πολλαχᾶ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα τίναντα αὐτῷ τὸν ἀγήρατον τῆς εὐγνωμοσύνης φέρον, ὃν βεβαίως ἀντὶ οὐδενὸς ἀμαρτωλοῦ καὶ προσκαίρου πλοῦτου ἠθέληεν ἀνταλλάξῃ! Πολλάκις ἤκουσα ξένον ἐπισκεπτόμενον τὸ Γυμνάσιον νὰ λέγῃ τῷ Γεωργίῳ ἀδιαβαίνων ἐντεῦθεν (ἐκ Χίου) ἐνόμισα καθήκον νὰ ἔλθω ν' ἀσπασθῶ τὴν δεξιάν σας, σεβαστέ διδάσκαλε. Πολλοὺς δὲ τούτων εἶχε παντελῶς λησμονήσῃ, πλὴν οἱ εὐγνώμονες καὶ εὐεργετηθέντες ὑπ' αὐτοῦ μαθηταὶ οὐδέποτε ἐπελάθοντο ἐκεῖνον. Ὁ Γεώργιος Σουρίας δικαίως δύναται νὰ κληθῆ ὁ Πατριάρχης τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀναστάσεως. Ἦτο Ἑλληνιστῆς ἐκ τῶν σπανίων καὶ ἐγκρατέστατος τῆς φιλοσοφίας ἡ τοῦ γλωσσομαθῆς, κάτοχος τῆς Ἰταλικῆς, Λατινικῆς, Γαλλικῆς καὶ μέχρις ἐσχάτων κατεγίνετο εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Γερμανικῆς. Ἦτο ῥήτωρ, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ πολλοὶ γλαφυρώτατοι δημοσιευθέντες λόγοι αὐτοῦ ἐν διαφόροις περιστάσεσι. Δυπηρὸν δ' εἶναι ὅτι δὲν ἔλαβε καιρὸν ν' ἀναθεωρήσῃ καὶ συστηματικώτερον συνειρῆ τὰ σπουδαιότατα αὐτοῦ σχόλια εἰς διαφόρους Ἑλλήνας συγγραφεῖς, ποιητὰς τε καὶ λογογράφους, ἀλλ' ἀπέπτυε λίαν προῶρως, ἐνῶ μέχρι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐφαίνετο ἀμμοιστάτα; ἔχων τὰς σωματικὰς δυνάμεις. Ὅτε ὁμως πρὸ ἑνδεκ μηνῶν προσεβλήθη ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ὃν συνώδευον καὶ δριμύτατοι ῥευματισμοί, ἔκτοτε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου ἠτοιμάζετο ἀποτόμως ν' ἀποκοπῆ, ὡς περ καὶ συνέβη κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ ἰσταμένου μηνὸς δεκαήμερον, ἢ δ' ἀπότομος αὕτη ἀποκοπὴ ἀπαρμύθητον προῦξεν ἡσθε πᾶσιν ἐν γένει θλίψιν.

Τὴν ἀγαθότητα τῆς αὐτοῦ καρδίας μαρτυρεῖ ἡ ἐλευθερί-

της καὶ δαψιλῆς βοήθεια πρὸς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Πόσοις ἀπόροις ἄρα γε νέοις διεληθούσι τὸ Γυμνάσιον εὐδοκίμως, καὶ ἐπιμένοντες μὲν τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως, ἀλλὰ μὴ ἔχουσι τὰ μέσα, δὲν εὐρέθη προθυμότατος καὶ ἀκριβέστατος ἀρωγός; μέχρι τέλους τῶν σπουδῶν αὐτῶν; Ποσάκις δὲ δὲν ἠλειονολόγει τοὺς νομιζοντας ὅτι τὰ πάντα ἐμπερικλείονται ἐν τῇ οἰωδῆτινι τρώπῳ ἐπιστρωρεύσει τοῦ χρήματος; Διάνοια φύσει δεξιὰ, ἀναπτυχθεῖσα διὰ τε τῆς θύραθεν καὶ τῆς χριστιανικῆς παιδείας, δὲν ἠδύνατο νὰ παρασυρῆ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ μετάλλου, ἀλλ' ἐποιεῖτο τὴν δέουσαν τοῦτου χρῆσιν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι καὶ καρποφόρῳ. Τοιοῦτος ἦτο ἐν συνόψει ὁ βίος τοῦ Γεωργίου Σουρία, εἰς τιμὴν καὶ αἰδίαν μνήμην τοῦ ὁποίου ἡ πατρίς ὀρεῖται ν' ἀνεγείρῃ ἀνδριάντα, ὡς σημεῖον ἐλάχιστον ἀπείρου εὐγνωμοσύνης πρὸς μέγαν εὐεργέτην.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, φίλτατε καὶ ἀγαπητὴ προεστάμενε. Γαίαν ἔχοις ἐλαφράν.

Ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλληνίας, τῆ 18 Ἰουνίου 1881.

ΖΗΣΙΜΟΣ Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐξετυπώθη καὶ διανέμεται ἡ προκήρυξις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Σύρου, περιέχουσα τοὺς ὅρους τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐξωτερικῆς προκυμαίας εἰς ἐργολάβον. Διὰ τὴν ἐφ' ἑκατὸν μέτρα ἐπέκτασιν αὐτῆς, ὡς πρώτη προσφορά ὠρίστη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ ποσὸν 1,128,000 δραχμ. νέων. Πιμὲρ πρὸς παραδοχὴν τῶν προτάσεων, ἐνσφραγίστων παραδιδομένων, ὠρίστη ἡ 30 Αὐγούστου. Χρόνος δὲ πρὸς συντέλειαν τοῦ ἔργου τρεῖς καὶ ἡμισυ ἔτη ἐτάχθησαν. Τὰς ἄλλας λεπτομερείας παραλείπομεν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ περιέχονται ἐν τῇ προκήρυξει τῆς ἐπιτροπῆς. Ἦδη ἐλπίζεται ὅτι τὸ ἔργον θὰ ἔχῃ πολλοὺς τοὺς συναγωνισθησομένους, ὅκτῳ νέων δραχμῶν ὀρισθεισῶν κατὰ κυβικὸν μέτρον τῶν ῥηθησομένων λίθων.

— Ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδρείᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀνεγνώσθη τὸ Β. Διάταγμα, δι' οὗ παραχωρεῖται τῷ Δήμῳ δυνάμει τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Δήμων Νόμου, τὸ κατὰ τὸ παλαιὸν Νευπηγεῖον γήπεδον τὸ ἐκ τῆς προσχώσεως τῆς θαλάσσης παραχθὲν, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται εἰς 900 περίπου μέτρα, καὶ οὐτινος ἡ ἀξία κατ' ἐλάχιστον ὄρον, διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς θέσεως, ἀνέρχεται εἰς 90,000 δραχμῶν. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆ προτάσει τοῦ κ. Δημάρχου ἐψηφίστατο νὰ ἐκφρασθῆ τῇ Κυβερνήσει ἡ τοῦ Δήμου εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην. Οἱ δημοτικοὶ ἀρχιτέκτονες διατάχθησαν νὰ παρασκευάσωσι τὸν προῦπολογισμὸν τῆς δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν αἰμασιᾶς καὶ τὴν κρηπίδωσιν καὶ ἐπιστρωσιν τῆς παραλίας ὁδοῦ.

— Ἐπίσης ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἢ ἀπὸ τῆς οἰκίας Γεωργιάδου ἀγοραῖα μέχρι τῆς ἐξώθεν τῶν καταλυμάτων ἐσχηματισμένης ὁδοῦ. Τοῦ ἔργου τούτου ἡ ἐξακολούθησις ἀρέθη διὰ τὸ προτεχὲς ἔτος.

— Μεγαλοπρεπῶς διεξήχθη παρὰ τοῦ κ. προξένου τῆς Γαλλίας τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῆς Βιστίλλης. Τὸ προξενεῖον καὶ τὰ Γαλλικὰ καταστήματα ἦσαν τὴν μὲν ἡμέραν σηματοδότηστα τὴν ἐσπέραν δὲ ἐφωταγωγῆθησαν μετὰ πολλῆς λαμπρότητος. Τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου ἐπεσεκέρθησαν τὸν κ. Πρόξενον καὶ τὰ προσήκοντα ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας συγχαρητήρια ἀντήλλαξαν. Τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀτμόπλοια καὶ πλοῖα ὄλων τῶν ἐθνῶν ἐφώρτασαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ δὲ κ. Δήμαρχος ἔκρουσεν

λεως δι' ιδιαίτερας ἐπιστολῆς ἀπέτεινε τὰ συγχαρητήριά του ἐξ ὀνόματος τοῦ Δήμου, φιλοφρονεσάτην δὲ ἐκ μέρους τοῦ κ. Προξένου ἔλαβε τὴν ἐπιούσαν ἀπάντησιν. Ἡ Ἑλλάς καίτοι περὶ φεραμένη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐσχάτως, οὐδ' ὅλως θά παύσῃ εὐγνωμονοῦσα τῷ Γαλλικῷ ἔθνει.

— Ἀπὸ τῆς αὔριον γίνεται ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων τῶν τριῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν θηλέων. Κατὰ τὴν ἐπαύριον δὲ ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις ἐν τῷ ἰδιαίτερω ἐκπαιδευτηρίῳ τῷ παρὰ τῆς κ. Ἑλένης Ν. Πολίτου διευθυνομένῳ.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ ἐπίστρατοι, προὔπηρετήσαντες ἢ μὴ, οἱ συμπληρώσαντες τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας, τῶν ἔτος καὶ κατὰ τὸν νόμον περὶ γενικῆς στρατολογίας μεταβαίνοντες εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐθνοφρουρᾶς.

ΑΘΗΝΑΙ, 3/15 Ἰουλίου. — Ἡ Βουλγαρικὴ συνέλευσις ἐδέξατο ὁμοθυμαδὸν τοὺς ὅρους τοῦ Ἡγεμόνος. Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε διὰ ψήφων ἑπτὰ κατὰ μιᾶς ν' ἀφεθῇ ἡ γέφυρα τῆς Ἄρτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Τούρκοι προσπαθοῦσι νὰ προκαλέσωσι τοὺς Ἕλληνας διὰ πράξεων δικαιολογουσῶν ἀναβολὴν τῆς παρχωρήσεως τῶν ἄλλων διαμερισμάτων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων, μετὰ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος. Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖον

Οἱ Πράκτορες
C. KLEBE & Co.

Ὁ κ. Α. Μαζίνος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Σ. κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἠνέωξε ἰδιωτικῶν τῶν ἀρρένων ἐκπαιδευτήριον, εἰς ὃ διδάσκει τὴν τε Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν διάλεκτον. Τὸ ἐκπαιδευτήριόν του τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐσύστησεν ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀπέναντι τοῦ οἰνοπωλείου τοῦ κ. Α. Νοτιά κειμένης οἰκίας του. Ὁρας παραδόσεως ὥρισε ἀπὸ τῆς 8—11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 μ. μ., ἀντιμισθίαν δὲ δραχ. διατ. 6 κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον μαθητὴν.

Πρὸς τούτοις δέχεται καὶ ἰδιαίτερας παραδόσεις ἀρρένων τε καὶ θηλέων καθ' ὥρας ὀριζομένης ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ δραχ. διατ. 15 κατὰ μῆνα.

Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκμάθωσιν οἵανδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω γλωσσῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρως, ἀς προσέλθωσι πρὸς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνει εὐχαριστημένοι κατὰ πάντα.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙ κείμεναι εἰς θέσιν Ἄμμον μεταξὺ τῶν βυρσοδεφείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορηλάκη, εὐρύχωροι, μήκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἑκάστη, ἔχουσαι πατάρια καὶ ὕδωρ ἀφθονον, σκεπασμένα δὲ μετὰ κεράμους, **ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ** εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθῆκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλόμενος ἀποτανήτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτσην.

Εἰς τὸ καπνοπωλεῖον ἡ «Θεσσαλία» τοῦ κ. Ἄντ. Πολιτάκη πωλεῖται εἰς φυλλάδιον ὀλόκληρος ἢ κατὰ τοῦ Ἀπ. Μακράκη ἐπὶ αἰρέσει δίκτη.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ 3/μ.

Μετρηταῖς.

Ἐπὶ Ἀγγλίας	λίρα 3/μ.	δραχ.	29.10
» Μασσαλίας φράγ.	»	»	1 3/4
» Τερζέσις φιορίνιον	»	»	2.50

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Λίρα Ἀγγλίας	δραχ. διατ.	29.10
» Τουρκίας	»	26.65
» Γαλλίας	»	23.25
Τάλλ. Τουρκικὸν	»	4.95
» Γερμανικὸν	»	5.
» 5/φραγκον	»	5.65

Ἄριθ. Εὐρ. 1220.

Τοιχοκόλλητον γραμμάτων ἦτοι ἐκθεσίς δημοπολήσεως ἀναπλειστηριασμοῦ.

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Γεώργιος Δ. Καράντζας, δηλοποιεῖ ὅτι:

Συνεπεῖα τῆς πρὸς ἐμὲ δεθείσης ἐγγράφου παραγγελίας ἀπὸ τῆς ὀγδόης Ἰουνίου 1881 παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος Ἐλευθερίου Χ. Ἐλευθερίου, κατοίκου Ἐρμουπόλεως, ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων

τῆς Ἀγγελικῆς Α. Ταλαμπέκου, γένους Λαχανᾶ, ἐκ διαθήκης κληρονόμου τοῦ πρωτοδανειστοῦ Ἐμμαν. Ι. Κρητικίδου, γενομένης παρὰ πόδας τοῦ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5,214 τῆς 28 Μαΐου 1868 ἐκ δραχμῶν 800 τῆς Βασ. διατ. ὁμολόγου ὑποθηκοδανείου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Σταματίου Μ. Μπίστη, μεταξὺ τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Γεωργίου Θ. Περρατικῶ ἐνυπόθηκον οἰκίας